

המבקש:

נדב להט ת.ז.

ע"י ב"כ עוה"ד שי פינס ו/או חיים וינטרוב ו/או גבריאל מויאל-מאור ו/או אמנון שורק ו/או מנחם אברמוביץ ו/או דור שחם ו/או ירון סובול ו/או רונן ירדני ו/או אסף אנגלרד ו/או סטיבן ברלוביץ ו/או אורי פרימו ו/או עירית מנוחין ו/או יעל אוריאל ו/או יפעת פוקס ו/או מיכל מנדלסון ו/או ורד לזר-ארביב ו/או הילה מדינה ו/או נטלי גרוס ו/או שירה ישר ו/או ליטל הנדלמן-פלדי ו/או יניב לוי ו/או יזרעאלה ארצי ו/או רונן הרפז ו/או רון לדרמן ו/או סוניה מן ו/או ניר-רפאל שטרן ו/או אלינור שטרק ו/או איה גיל ו/או רם מוסרי ו/או אנדרי ניקלשפארג ו/או שרית רוזנברגר-זדה, המבורגר עברון ושות', משרד עורכי-דין ונוטריונים "מגדל המוזיאון", רח' ברקוביץ 4, תל אביב 64238 טל. 03-6074000; פקס. 03-6074001

- נגד -

המשיבות:

1. 008 פורום- הפקות בע"מ ח.פ. 51-16965-0
  2. 009 פורום- ניהול בע"מ ח.פ. 51-16964-3
  3. 010 יזמות בע"מ ח.פ. 51-262925-4
- כולן מרחוב קריית יהודית 232, באר שבע 84883

הסכום הכולל של התביעה: 16,380,000 ש"ח .

בקשה לאישור תובענה ייצוגית

לפי חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ומקומות ציבוריים, תשס"א-2000

מוגשת בזאת לבית המשפט הנכבד בקשה מטעם מר נדב להט (להלן: "המבקש"), ולפיה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

1. לאשר את הגשת התביעה, בנוסח המצורף לבקשה זו, כתובענה ייצוגית, על פי חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק התובענות הייצוגיות") בעוולת הפליה בכניסה למקומות ציבוריים בניגוד להוראות חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ומקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן: "חוק איסור הפליה") (להלן: "הבקשה").
2. להגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת התובענה הייצוגית באופן הבא: "כל הגברים שרכשו כרטיס כניסה למועדון "הפורום" בבאר שבע (להלן: "מועדון הפורום") במחיר גבוה מזה שבו נמכרו כרטיסי כניסה זהים לנשים, בשבע השנים שקדמו להגשת הבקשה". לחלופין, יתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר את הקבוצה בהתאם לשיקול דעתו.
3. ליתן הוראות בדבר פרסום ההחלטה בבקשה זו ונוסתה, ולחייב את המשיבות בהוצאות הפרסום כאמור.
4. לקבוע כי הסעדים המבוקשים הינם:
  - 4.1 השבת מלוא ההפרש בגין מחירי כרטיסי הכניסה למועדון הפורום שרכשו חברי הקבוצה לבין מחירי כרטיסי כניסה זהים שנמכרו לנשים בשבע השנים שקדמו להגשת הבקשה דנא.

- 4.2. תשלום פיצוי לכלל חברי הקבוצה בגין נזק שאינו ממוני, אשר נגרם למבקש ולקבוצה בעקבות ההפליה האמורה בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.
- 4.3. ליתן צו המורה למשיבות להימנע בעתיד מהפליה כאמור ולנהוג בהתאם להוראות חוק איסור הפליה.
5. להורות על תשלום גמול למבקש, כתובע מייצג, בהתחשב בתועלת שהביאה התובענה לחברי הקבוצה, בטרחה שטרת המבקש המייצג ובסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה ובניהולה, ובמידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית.
6. לקבוע את שכר טרחתם של עורכי הדין המייצגים את המבקש בתובענה הייצוגית, וכן לחייב את המשיבות בהוצאות הגשת בקשה זו ובשכר טרחת עורך הדין בתוספת מע"מ כחוק.

1. הצדדים לבקשה:

7. המבקש, מר נדב להט, הינו אזרח ותושב ישראלי, המתגורר בבאר שבע, ונוהג לפקוד מפעם לפעם מקומות בילוי שונים ובין היתר את המועדון "הפורום" נשוא הבקשה.
8. הנתבעות 1-3 הינן חברות פרטיות הרשומות כדין בישראל והמרכיבות את "קבוצת הפורום", המפעילה והמנהלת את מועדון הריקודים הידוע בשם "הפורום" בבאר שבע.
- מועדון הפורום, על פי פרסומי המשיבות הוא אחד ממקומות הבילוי המובילים באזור באר שבע והדרום, אותו פוקדים אלפי אנשים מדי שבוע. הכניסה למועדון כפופה לרכישת כרטיס כניסה, בהתאם למחירון המפורסם על ידי הנהלת המועדון.
9. יצויין, כי למבקש לא ידוע בשלב זה האם המועדון מופעל על ידי כל הנתבעות או חלקן בלבד, ולכן, מטעמי זהירות מוגשת בקשה זו כנגד המשיבות כולן. כמוכן, באם יתברר כי מי מהמשיבות לא קשורה להפעלת המועדון, המבקש לא יתנגד למחיקתה מן הבקשה.

2. רקע כללי ועובדות המצריכות לעניין

10. עניינה של תביעה זו והבקשה לאשר הגשתה כתובענה ייצוגית הוא בהפליה על רקע מין, אותה נוקט מועדון הפורום, בקביעתו את מחיר הכניסה אותו נדרש לשלם כל הבא בשערי.
11. המדיניות המוצהרת של המועדון – וכך גם נוהג המועדון בפועל – הינה לגבות מגברים מחיר כניסה גבוה משמעותית מן המחיר הנגבה מנשים. ההפרש בין מחיר כרטיס הכניסה למועדון לגבר לכרטיס זהה לאישה מגיע כדי 33% ממחיר הכרטיס. כך, על דרך הכלל, גבר, המבקש להיכנס למועדון נדרש לשלם סך של 60 ש"ח בגין כרטיס הכניסה. לעומת זאת, אישה תשלם על כרטיס כניסה זהה (באותו מועד ובאותם תנאים) 40 ש"ח בלבד.
12. המבקש למד אודות מדיניות זו, עת הגיע לבלות במועדון, ונדרש לשלם בגין כרטיס הכניסה אליו סך של 60 ש"ח, בעוד שבת זוגו נדרשה לשלם 40 ש"ח בלבד.
13. הדרישה גרמה למבקש לתחושה לא נוחה (וזאת אם לנקוט בלשון עדינה) כבר בעת הכניסה למועדון, הן בשל המחיר הגבוה יותר אותו נדרש לשלם והן בשל המשמעות של אותה הדרישה - שכן מטבע הדברים, הרגיש כי הוא רצוי פחות במועדון מאשר בת זוגו והנשים האחרות, אך ורק בשל מינו. עם זאת, כיוון שתכנן לבלות את אותו הערב במועדון עם בת זוגו לא נותרה בידי כל ברירה זולת תשלום המחיר שנתבקש על מנת להיכנס למועדון.
14. נוכח תחושתו כי מדיניות זו של המועדון אינה שיוויונית, אינה ראויה ואינה לגיטימית בדק המבקש את המצב המשפטי הנוהג, והגיע למסקנה כי הדין עימו, וכי החוק מורה מפורשות כי על בעלי העסקים להימנע מלהפלות בין לקוחותיהם, משיקולים לא ענייניים, ובין היתר מחמת מינם.

15. ראוי לומר כי מדיניות של הפליה במחיר הכניסה היא מדיניות חריגה ולא נפוצה בקרב מועדונים מסוגו של מועדון הפורום. ככל הידוע למבקש, ברוב רובם של המועדונים בארץ, נהוגה מדיניות של תשלום זהה בגין כרטיסי הכניסה – הן לגברים והן לנשים.
16. לפיכך, המבקש סבור כי מן הראוי למגר את תופעת ההפליה המתוארת לעיל וכי על בעלי העסקים הנוקטים במדיניות מפלה הפוגעת בלקוחותיהם – הן בכיסם והן ברגשותיהם – לפצות את הנפגעים בגין פגיעתם.

3. הטיעון המשפטי

הבחנה במחיר השירות בין גברים לנשים היא הפליה פסולה ואסורה

17. הזכות לשוויון, ובשמה האחר – איסור הפליה, הוכרה עוד מראשית ימי המדינה כזכות חוקתית מן המעלה הראשונה, וזכתה למעמד "מלכותי" בפסיקתו של בית המשפט העליון. (בג"ץ 2671/98 **שדולת הנשים בישראל נ' שר העבודה והרווחה**, פ"ד נב(3) 630, פסקה 26 לפסק דינו של הנשיא ברק).
18. חוק איסור ההפליה מחיל את עיקרון השוויון גם על העסקים הפרטיים, הפונים לציבור הרחב בהצעת מוצר או מקום ציבורי. מטרתו המוצהרת של החוק "לקדם את השוויון ולמנוע הפליה בכניסה למקומות ציבוריים ובהספקת מוצרים ושירותים" (ראה סעיף 1 לחוק). העיקרון העומד, איפוא, בבסיס החוק הוא כי לכלל האוכלוסיה הזדמנויות שוות בהנאה ממקומות המיועדים להיות פתוחים לציבור הרחב (ראה דברי ההסבר להצעת החוק, הצעות חוק 2871, י' באייר התש"ס, 15.5.2000).
19. בשנים האחרונות הביעו בתי משפט בערכאות שונות את דעתם הנחרצת כי יש למגר את תופעת "הסלקציה" במקומות בילוי, לפיה אנשים, השייכים לקבוצות שונות באוכלוסיה לא הוכנסו, משיקולים שונים, למקומות הבילוי. (וראה לעניין זה בין היתר ע"א (מחוזי חי) 3724/06 **קיבוץ רמות מנשה נ' יצחק מזרחי** (פורסם בנבו); ת"ק (רח"ל) 1236/08 **חזו תמיר נ' לילה טוב הפקות בע"מ** (פורסם בנבו); ת.א (שלום ת"א) 47045/05 **טוקוב אריאל נ' אולטים עסקים בע"מ ואח'** (פורסם בנבו)).
- בתי המשפט, בערכאות השונות, שבו והבהירו כי מקומות בילוי הפתוחים לקהל הרחב אינם רשאים למנוע כניסתם של אנשים, בהתבסס על שיקולים לא עניינים, וכי מדיניות זו הינה הפליה פסולה.
20. ואולם בכך לא סגי. הפליה פסולה אינה מוצאת את ביטויה רק באיסורים גורפים או מניעה מוחלטת של שירות זה או אחר מקבוצות מסוימות באוכלוסיה. כל העדפה של קבוצה אחת אל מול קבוצה אחרת בלא צידוק ענייני לכך הינה הפליה במלוא מובן המילה.
21. הלכה ידועה היא כי משמעות השוויון הוא "דין שווה לשווים, דין שונה לשונים", ובלשונו של כבוד הנשיא בדימוס ברק:

"עקרון השוויון מניח קיומם של טעמים ענייניים המצדיקים שוני. הפליה – שהינה ניגודו של השוויון – קיימת באותם מצבים שבהם דין שונה לאנשים שונים זה מזה (מבחינה עובדתית) מבוסס על טעמים שאין בהם להצדיק הבחנה ביניהם."

(בג"ץ 1703/92 ק.א.ל קוי אויר למטען בע"מ נ' ראש-הממשלה, פ"ד נב(4), 193)

22. חוק איסור ההפליה הינו חלק ממארג הדינים המסדירים את זכויות היסוד במדינת ישראל. ראוי כי פרשנות חוק איסור ההפליה תשתלב במגמות הפרשניות של חקיקה זו, ותעשה בהתאם לעקרונות שהותוו על ידי בית המשפט העליון בהקשר זה. כך נהג בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט רון שפירא בדעת יחיד) בקובעו בעניין קיבוץ רמות מנשה לעיל:

"כאשר ניתן יחס שונה לשווים במקום ציבורי או במתן שירות ציבורי, ולא ניתן להצביע על שוני רלבנטי אשר מכוחו לא מתקיימת הפליה חרף ההבדל בהתייחסות, והמעשה אינו חוסה תחת הוראות סעיף 3(ד) לחוק, כי אז מדובר בהפליה המנוגדת לעיקרון השוויון ועל כן הינה הפליה אסורה, גם אם הפליה זו אינה נמנית על רשימת ההפליות האסורות המנויות בסעיף 3 לחוק.

אינני סבור כי הטוען להפליה חייב להוכיח כי ההפליה נעשתה מטעם זה או אחר דווקא. הנטל המוטל עליו הוא להוכיח שאחרים הזהים אליו בתכונותיהם זכו ליחס מסוים, עודף, בעוד שממנו נשללה אותה זכות או טובת הנאה שניתנה לאחרים הדומים לו. ההפליה מוכחת לפי מבחן תוצאה, דהיינו, אם מגיעים אל התוצאה כי קיים יחס שונה בין שווים, ולא ניתן להצביע על טעם סביר וענייני לאותה התייחסות שונה, כי אז מוכחת טענת ההפליה, גם אם לא ניתן להוכיח את הגורם לאותה הפליה."

23. בין אם מדובר בקביעת מחיר כניסה גבוה יותר לחברי קבוצה אחת ובין אם מדובר במתן הנחה רק לחברי קבוצה אחרת, כאשר אין שוני רלוונטי בין חברי שתי הקבוצות, המדובר הוא במתן יחס מועדף או ביחס מפלה, שניהם בבחינת הפליה פסולה על פי הוראות החוק.

24. בשנים המועטות מאז חקיקת חוק איסור ההפליה טרם נדונו בבתי משפט בארץ היבטים שונים העולים ממנו. ואולם, סוגיות נשוא דיוננו, נדונו והוכרעו על ידי בתי המשפט האמריקאים, ואין לנו אלא ללמוד מהדברים שנאמרו שם לענייננו.

25. החוק הפדרלי האמריקאי לא קובע סטנדרט של איסור הפליה על בסיס מין, ורוב מדינות ארה"ב הסדירו את הסוגיה בחקיקה מדינתית. במדינות רבות נדון היקף איסור ההפליה בבית המשפט העליון של המדינה, ובתי המשפט השונים פרשו את עיקרון איסור ההפליה על בסיס מין באופן נרחב וקבעו בשורה ארוכה של פסק דין כי הפליה במחיר על בסיס מין איננה חוקית.

26. בית המשפט העליון של קליפורניה בפסי"ד בעניין *Koire v. Metro Car Wash*¹ קיבל כבר בשנת 1985 את הטענה כי איסור הפליה אינו מסתכם במניעת כניסה למקומות ציבוריים, וקבע כי גם הנחות במחיר לקבוצות מסוימות יכולות להיחשב כמפלות.

"Contrary to defendants' assertions, the scope of the Unruh Act is not narrowly limited to practices which totally exclude classes or individuals from business establishments. The Act's proscription is broad enough to include within its scope discrimination in the form of sex-based price discounts."

27. ובהמשך אותו פסק הדין קובע בית המשפט העליון של קליפורניה בזו הלשון:

"Courts are often hesitant to upset traditional practices such as the sex-based promotional discounts at issue here. Some may consider such practices to be of minimal importance or to be essentially harmless. Yet, many other individuals, men and women alike, are greatly offended by such discriminatory practices."

The legality of sex-based price discounts cannot depend on the subjective value judgments about which types of sex-based distinctions are important or harmful. The express language of the Unruh Act provides a clear and

¹ *Koire v. Metro Car Wash*, 707 P.2d 19 (העתק פסק הדין מצורף לבקשה ז ומסומן בספרה 1)

objective standard by which to determine the legality of the practices at issue. The Legislature has clearly stated that business establishments must provide "equal ... advantages ... [and] privileges" to all customers "no matter what their sex." (§51) Strong public policy supports application of the Act in this case. The defendants have advanced no convincing argument that this court should carve out a judicial exception for their sex-based price discounts. The straightforward proscription of the Act should be respected."

28. לאחרונה חזר ואישר ביהמ"ש העליון של קלפורניה את הדברים בפס"ד בעניין Angelucci v. Century Supper Club,² משנת 2007, שם קבע כי:

"According to the Court of Appeal, under the circumstances alleged in the complaint, plaintiffs did not suffer an injury. But our decision in Koire, supra, 40 Cal.3d 24, 219 Cal.Rptr. 133, 707 P.2d 195, held that a business establishment's policy of affording price discounts to female patrons purely on the basis of gender ordinarily constitutes unlawful discrimination against male patrons within the meaning of the Act, and we concluded the plaintiffs in that case were injured within the meaning of the Act when they presented themselves for admission and were charged the nondiscounted price"

29. בתי המשפט של מדינות אחרות באה"ב הלכו באותה דרך. בפנסילבניה קבע ביהמ"ש העליון בעניין Liquor Control Board v. Dobrinoff³ כי בר שפטר נשים מדמי כניסה בסך דולר אחד, בלילות בהן היו בבר רקדניות שרקדו על הבר, הפר את Pennsylvania Human Relations Act; ביהמ"ש העליון של איווה קבע בעניין Ladd v. Iowa West Racing Ass'n⁴ כי הנחות לנשים במסלול למירוצי סוסים הינו הפליה אסורה נגד גברים; במרילנד קבע בית המשפט לערעורים מיוחדים בפס"ד בעניין Peppin v. Woodside Delicatessen⁵ כי מדיניות שיום בעל מסעדה, לפיה כל אדם הלוּבש שמלה או חצאית יהא זכאי בימי חמישי להנחה של 35% מהתפריט הינה מפלה על בסיס מין ועל כן פסולה.

30. הווי אומר כי הפליה במחיר בין גברים ונשים מהווה הפליה פסולה ואסורה. מסקנה זו של בתי המשפט האמריקאים מתיישבת יפה עם מגמת הפסיקה הישראלית בקשר עם עקרונות השיוויון ועם לשון חוק איסור ההפליה הישראלי.

4. המבקש זכאי להגיש את תביעתו כתובענה ייצוגית

א. התובענה נמנית עם אחד מסוגי התביעות המפורטים בתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות

² Angelucci v. Century Supper Club, 158 P.3d 718 (העתק פסק הדין מצורף לבקשה זו ומסומן בספרה 2)
³ Com., Pennsylvania Liquor Control Bd. v. Dobrinoff, 471 A.2d 941 (העתק פסק הדין מצורף לבקשה זו ומסומן בספרה 3)
⁴ Ladd v. Iowa West Racing Ass'n, 438 N.W.2d 600 (העתק פסק הדין מצורף לבקשה זו ומסומן בספרה 4)
⁵ Peppin v. Woodside Delicatessen, 506 A.2d 263 (העתק פסק הדין מצורף לבקשה זו ומסומן בספרה 5)

31. סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה הנמנית עם רשימת התביעות המפורטת בתוספת השנייה.
32. בסעיף 7 לתוספת השנייה מצוינת תביעה בעילה לפי חוק איסור הפליה במוצרים, בשירות ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א-2000, כאחת התביעות שניתן להגיש בהן תובענה ייצוגית.
33. כמפורט בכתב התביעה, העילה עליה נשענת התביעה היא עילה בעוולה נזיקית שמקורה בחוק איסור הפליה ומשום כך היא נמנית עם סוגי התביעות המפורטים בתוספת השנייה.

ב. למבקש עילת תביעה אישית

34. סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כתנאי בסיס להגשת תובענה ייצוגית כי על המבקש להצביע על קיומה של עילת תביעה אישית ממשית (לעניין זה ראה דני"א 5721/01 ברזני נ' בזק, חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נז(6) 385, 403 וגם בשי"א (חיי) 1802/06 אפרים ארז נ' חב' גל מעיתון הפצת עיתונים בע"מ, תק-עב 2006(4) 2357). בנוסף נדרש המבקש להראות כי עילת התביעה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה.
35. עילת התביעה האישית של המבקש מפורטת בהרחבה בכתב התביעה ותתואר להלן.

רקע עובדתי

36. בליל יום 23.5.2008 הגיע המבקש למועדון בלויית בת זוגו בכוונה לבלות במועדון.
37. בשעה 28:00 לערך, ביקשו השניים לרכוש 2 כרטיסי כניסה למועדון. כאשר ניגש המבקש עם בת זוגו לקופת הכרטיסים הוא התבקש לשלם עבור כרטיס הכניסה שלו, בהיותו גבר, סך של 60 ש"ח בעוד עבור כרטיס הכניסה שרכשה בת זוגו, בהיותה אישה, נדרש תשלום של 40 שקלים בלבד. קרי, קיים הבדל של 20 שקלים בין מחיר כניסה לגבר ובין מחיר כניסה לאישה.
38. בלית ברירה, המבקש רכש שני כרטיסים לו ולזוגתו בהתאם למחירים שהוצגו בקופת המועדון.
39. בסך הכל שילמו המבקש ובת זוגו סך של 95 שקלים עבור כניסה למועדון באותו יום (המבקש קיבל הנחה של 5 שקלים בהיותו רשום כחבר מועדון בעבר) עותק משובר התשלום של כרטיס האשראי של המבקש מצ"ב **כנספת "א"** לבקשה זו.
40. ראוי לציין כי ניתן לראות בנקל כי אין מדובר במקרה חד פעמי. הפליה במחיר כרטיסי הכניסה למועדון על רקע מין הינה בבחינת מדיניות מוצהרת של המועדון. על פי פרסומי המועדון באתרי אינטרנט שונים, לא מדובר במקרה יחיד בו נדרשו הלקוחות הגברים לשלם סכום גבוה יותר מלקוחות נשים, כי אם בשיטת התמחור המוצהרת של המועדון.
- מצ"ב **כנספת "ב"** תדפיס מאתר אינטרנט המפרט את עלות הכניסה למועדון, ממנו עולה בברור כי גברים נדרשים לשלם סכום גבוה מנשים.
41. שיטת התמחור בה נקטו המשיבות, בה נדרשים לקוחותיהם, ובינם המבקש, בהיותו גבר, לשלם יותר מאישה עבור כרטיס הכניסה למועדון, יוצרת הפליה כנגד הגברים בכלל, והמבקש בפרט בכניסה למועדון, המהווה מקום ציבורי, וזאת על רקע מין.
42. יודגש, כי שיטת תמחור זו, לפיה נדרשים גברים לשלם מחיר גבוה יותר מנשים ברכישת כרטיס כניסה למועדון, ננקטת על ידי המועדון דרך קבע.
- תדפיסים נוספים מאתרי האינטרנט בדבר פעילות המועדון, כולל תעריפי הכניסה לגברים ולנשים, מצ"ב **כנספת "ג"** לבקשה זו.

43. הנה כי כן, המשיבות נוקטות דרך קבע ולאורך תקופה ארוכה, מדיניות בה מופלים לרעה גברים על פני נשים, בכניסה למועדון.

התשתית המשפטית - קיומה של עילת תביעה לפי חוק איסור הפליה

44. מדיניות התמחור של המשיבות עומדת בסתירה גמורה להוראות חוק איסור הפליה. בין תאמר כי גבית מחיר גבוה יותר מגברים מאשר מנשים הינה העדפה של הנשים ו/או הפליה של גברים, כך או כך מדובר בעוולה בניגוד להוראות חוק זה.

45. סעיף 3(א) לחוק איסור ההפליה קובע:

מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, מעמד אישי או הורות.

46. החובה על פי סעיף 3(א) לעיל מוטלת על המשיבות ו/או מי מהן, כמי שמנהלות את מועדון הפורום ו/או אחראיות בפועל על הפעלת המועדון, הכניסה אליו ו/או הפקת האירועים בו - הן בבחינת "מי שעיסוקו" בהפעלת מקום ציבורי כהגדרתו לעניין חוק איסור ההפליה - ולאור היות מועדון הפורום "מקום ציבורי" כהגדרת החוק.

47. לעניין היות מועדון הפורום "מקום ציבורי" דומה כי כלל לא צריכה להיות מחלוקת. הגדרת "מקום ציבורי" בסעיף 2(א) לחוק הינה הגדרה רחבה וכוללת בין היתר "כל מקום המיועד לשימוש הציבורי, לרבות מסעדה, בית קפה, אולם המשמש למופעי בידור ותרבות וכן דיסקוטק. (וראה גם עניין רמות מנשה לעיל).

48. לאור האמור לעיל, ברי כי מוטלת על המשיבות החובה לא להפלות את לקוחות המועדון המבקשים להיכנס לשעריו. דא עקא, כי קביעת מחיר שונה לגברים ולנשים, באופן שיטתי ולאורך זמן, מהווה הפליה ברורה על רקע מין באספקת שירות ציבורי ו/או במתן כניסה למקום ציבורי, והכל כפי שפורט להרחבה לעיל.

49. יתרה מזאת, סעיף 6 לחוק איסור הפליה קובע חזקה הניתנת לסתירה כי במקרים מסוימים חזקה כי הנתבע פועל בסתירה להוראות החוק:

"הוכיח התובע בהליך אזרחי לפי חוק זה אחד מאלה, חזקה שהנתבע פעל בניגוד להוראות סעיף 3, כל עוד לא הוכיח אחרת:

...

(3) הנתבע התנה הספקת מוצר או שירות ציבורי, כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, בקיום תנאי אשר לא נדרש ממי שאינם נמנים עם אותה קבוצה.

50. בענייננו, הנתבעות התנו את הכניסה למועדון לגברים, בתשלום של כ- 20 שקלים נוספים, אשר לא נדרשו מנשים שביקשו להיכנס למועדון. בכך, הם למעשה התנו את הכניסה למקום הציבורי לגברים בתנאי אשר לא נדרש מנשים.

51. תשלום גבוה יותר הנדרש מגברים, הינו תנאי נוסף אשר לא נדרש מנשים, ולפיכך, כל עוד לא הוכיחו הנתבעות אחרת, קיימת חזקה כי התנהלותן מהווה הפליה אסורה על פי הוראות חוק איסור הפליה. לאור האמור לעיל, נטל ההוכחה כי לא התקיימה בענייננו הפליה פסולה מוטל על כתפי המשיבים.

52. התנהגותן המפלה של הנתבעות, עומדת, איפוא, בניגוד להוראות סעיף 3(א), המקימה לתובעת עילת תביעה נזיקית, בה ניתן להכיר כתובענה ייצוגית על פי הוראות חוק התובענות הייצוגיות.

ג. המבקש עומד בתנאים הקבועים בסעיף 8(א) לחוק התובענות הייצוגיות

53. סעיף 8(א) מונה ארבעה תנאים מצטברים לאישור תובענה כתובענה ייצוגית:

”בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:

- (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;
- (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין;
- (3) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה;
- (4) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב.”

54. להלן נבהיר כי התביעה דנן עומדת בכל התנאים שנקבעו ויש לאשרה כתובענה ייצוגית.

1. התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו לטובת הקבוצה

55. כאמור לעיל, תוספת התשלום שנדרש המבקש לשלם בכניסה למועדון, נדרשה ממנו בשל היותו גבר. על פי פרסומים מטעם המועדון באתרי אינטרנט שונים, כניסתו של כל גבר מותנית בתשלום גבוה יותר מהתשלום הנדרש מנשים, ומדובר במדיניות מתמשכת.

הבדלי המחיר בין הכרטיסים נעים בין סכום של 10 ל-20 שקלים לכרטיס. תדפיסים מאתרי האינטרנט המפרטים מחירי כניסה למועדון במועדים שונים מצייב **כנספחים ב' ו-ג'** לעיל.

56. כאמור, המועדון אינו מסתיר את מדיניות המחירים המפלה בה הוא נוקט, והיא מופיעה מפורשות בפרסומים שונים אשר למותר להניח כי נעשו מטעמו, וממילא מבטאים את המדיניות הנהוגה של המועדון, כך שקיימת לעניין זה תשתית עובדתית וראייתית מהימנה.

57. מהאמור לעיל עולה כי עילת התביעה של המבקש – הפליה לרעה על בסיס מין – משותפת לכלל קבוצת הגברים שרכשו כרטיס כניסה למועדון הפורום, במחיר גבוה מזה שבו נמכרו כרטיסי כניסה זהים לנשים, בשבע השנים האחרונות.

58. לפיכך, שאלות מהותיות של עובדה ומשפט אשר בית המשפט יידרש להכריע בהן במסגרת תביעה זו, הן ללא ספק משותפות למבקש ולכל יתר הגברים הנמנים בקבוצת התובעים, כהגדרתה לעיל. כפי שיובהר להלן, ישנה סבירות גבוהה כי אותן שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המתעוררת בתביעה זו, אכן יוכרעו לטובת הקבוצה.

59. ההפליה בה נוקטות הנתבעות, הינה דוגמא מובהקת להפליה אותה בא החוק למנוע. על כך ניתן ללמוד כבר מהצעת החוק:

”בסירוב לאפשר לאדם כניסה למקום ציבורי או לספק לו שירות או מוצר, רק בשל השתייכותו לקבוצה, ובמיוחד לקבוצה שיש לגביה היסטוריה של הפליה בעבר, יש משום פגיעה קשה בכבודו של האדם. בעת האחרונה נודע כי במקומות בילוי, למשל, נמנעה כניסה מאנשים בעלי חזות מזרחית.

חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים, ובכניסה למקומות ציבוריים, המוצע בזה, שראשיתו בהצעה שהוכנה על ידי האגודה לזכויות האזרח בישראל, נועד להתמודד עם תופעה שלילית זו ולהקנות לכלל האוכלוסייה הזדמנויות שוות בהנאה ממוצרים, משירותים וממקומות המיועדים להיות פתוחים לציבור הרחב.

הרעיון הבסיסי העומד ביסוד חקיקה זו הוא שיש מקום להחלת עקרון השוויון גם על עסקים פרטיים, בהצעת מוצר, שירות או מקום ציבורי..."

60. בתי המשפט דנו בהרחבה בתחולתו של חוק איסור הפליה על עסקים פרטיים בכלל ועל מועדונים בפרט. בית המשפט עמד על חשיבותו של השוויון בכניסה למועדונים כביטוי לאיסור הפליה ולשמירה על כבוד האדם. יפה לעניין זה פסיקתה הנחרצת של כבוד השופטת נועה גרוסמן בת.א. (ת"א) 47045/05 טוקוב אריאל נ' אולטים עסקים בע"מ (פורסם בנבו):

"באיזון האינטרסים בין חרותו וקנינו של בעל העסק, המועדון או כל מקום הנכלל בהגדרת מקום ציבורי, למרות היותו בבעלות פרטית, לבין ערך השוויון- גובר השוויון."

61. וראה גם דבריה של סגנית הנשיאה וסרקרוג בע"א (חי) 3724/06 קיבוץ רמות מנשה נ' יצחק מזרחי (פורסם בנבו):

"הרעיון הבסיסי ביסוד חקיקה זו [חוק איסור הפליה- הח"מ] שיש להחיל את עקרון השוויון גם על עסקים פרטיים הפונים לציבור הרחב בהצעת שירות. החוק בא גם לאזן בין עקרון השוויון ובין השמירה על חופש ההתקשרות, כך שמחד מוטלת החובה שלא להפלות, על מי שפתח שערי ציבור הרחב, ומאידך, מוצאים מתחולתו של החוק, למשל, מועדונים או ארגונים המבקשים לשמור על צביון חברתי מסוים. החוק תואם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, המעגן את זכות כבוד האדם כזכות יסוד, ואינו אלא יישומו של ערך השוויון כחלק או כנלווה לערך כבוד האדם, על דרך של מתן הגנה עליו מפני הפליה גם בתחום המשפט הפרטי, על דרך של הקניית עילת תביעה אזרחית בשל הפליה."

62. באופן עקבי פסק בית המשפט כי מועדוני ריקודים, מסוגו של מועדון הפורום, הם מקומות המציעים שירות לציבור, אשר חוק איסור הפליה חל עליהם. בתי המשפט פסקו פיצויים בסכומים גבוהים לתובעים אשר הוכיחו כי אכן הופלו בכניסה למועדונים (לעניין זה ראו ת"א 47045/05 טוקוב אריאל נ' אולטים עסקים בע"מ ואח' (פורסם בנבו) וגם ע"א (חיפה) 3724/06 לעיל וגם ת"א 1004/05 גיא לוי נ' אסקו-בר מסעדה בע"מ ואח' (פורסם בנבו) וגם תק (י-ם) 5059/07 מור ארז נ' "בר אייזן" (פורסם בנבו).

63. הינה כי כן סוגיית ההפליה בכניסה למועדונים נידונה והוכרעה במספר רב של פסקי דין בעבר. בתי המשפט קבעו במפורש כי מועדוני ריקודים מסוגו של מועדון הפורום אינם רשאים לנקוט במדיניות מפלה. אמנם נכון הוא, שמרבית המקרים שנדונו בפסיקה עסקו בהפליה על רקע מוצא וצבע עור, ולא דווקא על בסיס מגדרי, אך חוק איסור הפליה מתייחס במפורש גם להפליה על רקע מין, כהפליה אסורה.

64. מהאמור לעיל עולה, כי התנאי הראשון לסעיף 8(א) הנ"ל אכן מתקיים – עילת התביעה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכל גבר המצוי במצב דומה לתובע, ולפיכך משותפות לכלל חברי הקבוצה. לאור הוראותיו הברורות של חוק איסור הפליה, והפרשנות שניתנה בפסיקה לחוק זה, אין כל ספק כי קיים סיכוי טוב כי התביעה תוכרע לטובת המבקש ולטובת חברי הקבוצה.

2. תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת

65. הנזק הנגרם לכל אחד מן הגברים חברי הקבוצה הינו נזק קטן, על פניו, המסתכם, כאמור, בסכום של 10 עד 20 שקלים עבור כל כרטיס. יחד עם זאת, נוכח היות מדיניות המשיבות, מדיניות מפלה, פסולה ואסורה ונוכח הנזק הלא-ממוני הנגרם כתוצאה ממדיניות זו,

היוצרת תחושה שהגברים רצויים במועדון פחות מן הנשים והינם בבחינת "אוכלוסיה סוג ב'", קיים אינטרס מובהק להגשת תביעה זו, על מנת להביא להפסקת המדיניות המפלה של המועדון ולפיצוי כל חברי הקבוצה בגין הנזקים שנגרמו להם.

66. לאור שיעור הנזק הנמוך, יחסית, הנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה, אין זה יעיל ואין זה נכון לנהל את התובענה דנא כתובענה אזרחית רגילה, ואף קיים חשש שהנפגעים לא יטרחו כלל להגיש תובענות בעניין. לפיכך, הדרך של תובענה ייצוגית היא הדרך הראויה והנכונה לדון בתובענה זו.

"הרעיון העומד מאחורי תובענה ייצוגית הוא כי לאור שיעור הנזק הנמוך יחסית שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה - מחד, ולאור העלויות והטרחה הכרוכות בניהול תובענה נגד גוף גדול במשק - מאידך, קיים חשש שהנפגעים לא יטרחו כלל להגיש תובענה. בכך ייפגעו הן זכותם האישית לפיצוי, והן האינטרס הציבורי הכרוך בהרתעת גופים גדולים מפגיעה בזכויות צרכנים."

"התובענה שבפני מעוררת שאלות חשובות של עובדה ומשפט, שהן משותפות לקבוצה משמעותית... מוטב להן לשאלות אלו להתברר כמקשה אחת, ולא בתביעות רבות ומפוזרות. הדבר יביא ליעילות ולחיסכון במשאבים, ימנע חוסר אחידות בפסיקה, ויאפשר לצרכנים, בהיותם מאוחדים, לאכוף את הוראות חוק הגנת הצרכן בצורה טובה יותר, מקום שהצרכן הבודד יתקשה לעמוד מול היצרן רב-הכוח. זה הרעיון העומד מאחורי התובענה הייצוגית, והוא מתקיים בענייננו בצורה מובהקת."

(בש"א (מחוזי ת"א) 1895/05 אמיר שהי שאול נ' תדיראן מוצרי צריכה בע"מ (פורסם בנבו))

67. על חשיבותה של התובענה הייצוגית עמד גם השופט חשין בדנ"א 5712/01 יוסף ברזני נ' בזק - חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נז(6) 385 :

"כוחה וחשיבותה של התובענה הייצוגית הוא בנפח, באפשרות קיבוץ של עילות תביעה רבות- עלות קיימות- תחת חופתו של הליך דיוני אחד, מקום בו כל אחת מן התביעות בנפרד היא חסרת משמעות."

68. משכך האינטרס הקיים לכל אחד מחברי הקבוצה להגיש תביעה אישית כנגד הנתבעות הינו קטן ביותר. עם זאת קיים אינטרנס ציבורי מובהק בהגשת תובענה זו, הן מבחינת הפסקת ההפליה הפסולה והן על הואיל והנזק שנגרם לקבוצה כולה הינו נזק כבד העולה כדי אלפי שקלים מדי יום (בימים בהם המועדון עובד). בנסיבות אלה אין ספק כי אישור התובענה כתובענה ייצוגית ישרת בצורה הטובה ביותר את אינטרס הקבוצה ויביא להתדיינות מהירה ויעילה במחלוקות נשוא התובענה.

69. אין ספק כי מתקיים התנאי השני לסעיף 8(א), קרי בנסיבות העניין תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת.

3. קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל הקבוצה יתנהל בדרך הולמת ובתום לב

70. למבקש יש עניין אמיתי בתובענה. המבקש חפץ לפעול לתיקון העוול שנגרם לו ולשאר חברי הקבוצה בעקבות הפליה שנקטה כלפיהם משום השתייכותם למין הגברי. משנודע לתובע כי מדיניות ההפליה בה נקט המועדון אסורה על פי חוק, המבקש החליט לפעול ופנה בהקשר זה לקבלת ייעוץ משפטי.

71. עניינו של המבקש בעמידה על זכויותיו וזכויות חברי הקבוצה ובהפסקת ההפליה הנתבעת מצד הנתבעות. המבקש עומד בתביעה זו על זכות לגיטימית העומדת לו מכח חוק והבקשה הוגשה בתום לב.

72. אין ניגוד עניינים בין המבקש לבין יתר חברי הקבוצה אותה הוא מבקש לייצג.

73. המבקש מחויב להמשיך ניהול התובענה ומיצוי הדין. המבקש ערוך, הן מבחינה כלכלית והן מכל בחינה אחרת, לניהול ההליכים ונכון למלא את תפקידו כתובע ייצוגי במסירות ובאחריות.
74. המבקש מגיש את הבקשה והתביעה בתום לב ותוך אמונה בצדקת דרכו לטובתו ולטובת שאר חברי הקבוצה.
75. משכך קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב כמתחייב מהתנאים השלישי והרביעי לסעיף 8(א).

5. הגדרת הקבוצה וגודלה

76. כאמור בפתיח לבקשה זו, הגדרת קבוצת התובעים הינה:
- כל הגברים שרכשו כרטיס כניסה למועדון המנוהל על ידי הנתבעות בבאר שבע, והמכונה מועדון הפורום (להלן: "הפורום" או "המועדון"), במחיר גבוה מזה שבו נמכרו כרטיסי כניסה זהים לנשים, בשבע השנים האחרונות.
77. מידע מלא ומהימן בנוגע לגודל הקבוצה, על פי כמות הגברים שרכשו כרטיס כניסה למועדון, נמצא בחזקתן של הנתבעות וניתן יהיה לברר אותו בנקל במסגרת ההליך המשפטי.
78. יתרה מזאת, כל אדם המבקש להיכנס למועדון נדרש להרשם, ולתת את פרטיו האישיים להנהלת המועדון. ככל הידוע למבקש, הדרישה למסירת הפרטים הנה לצרכי ביטחון. יחד עם זאת פרטי כל הבאים בשערי המועדון נשמרים במחשבי המועדון. כמו כן ניתן לקבוע את גודל הקבוצה לפי רישומי הנהלת החשבונות אצל המשיבות, בהתאם למחירי הכרטיסים השונים).
- לפיכך, בידי המועדון קיימת אפשרות לנקוב בפרטי חברי הקבוצה אשר ביקרו במועדון בתקופה הרלוונטית, ואף לאתר אותם על פי הפרטים שנתבקשו למסור. מכאן, שניתן יהיה לאתר את חברי הקבוצה הזכאים לפיצוי.
79. היות שכל הנתונים נמצאים כאמור בחזקת הנתבעות, בשלב זה יציג המבקש אומדן בלבד לשם הערכת גודל הקבוצה ולשם כימות הסעד הכספי המבוקש, על בסיס מספר הנחות כמפורט להלן:
- 79.1. במועדון הפורום מקום לכ-2,500 איש. תדפיס דף אינטרנט ובו מידע על קיבולת המועדון מצ"ב **כנספת "ד"** לבקשה זו.
- 79.2. בהנחה שכמחצית מהמבקרים במועדון הינם גברים (כחלקם באוכלוסיה), הרי שבכל ערב מבילים במועדון כ-1,250 גברים.
- 79.3. המועדון פועל שלושה ערבים בשבוע במהלך כל השנה (ובנוסף באירועים מיוחדים כגון חגים ומועדי ישראל וכיוב'). תדפיס מאתר האינטרנט בדבר ימי פעילות המועדון מצ"ב **כנספת "ה"** לבקשה זו.
- 79.4. מכאן שבמהלך שנה בת 52 שבועות נרשמו במועדון כניסות של כ-195,000 גברים, ובמהלך שבע השנים האחרונות נרשמו כניסות של כ-1,365,000 גברים.
- 79.5. אלא שהכניסה למועדון בשעות מוקדמות אינה כרוכה בתשלום. להערכת המבקש, כ-20% מן המבילים במועדון נכנסים בשעות המוקדמות, ללא תשלום. לפיכך חברי הקבוצה מהווים כ-80% מסך הגברים שביקרו במועדון בשבע השנים האחרונות. מכאן, שגודל הקבוצה הפוטנציאלי עומד על 1,092,000 איש. מטבע הדברים בהקשר זה יש לקחת בחשבון את העובדה כי נוכח כך שחלק מן הנכנסים בשערי

המועדון, נכנסים למועדון יותר מפעם אחת, מספר האנשים שנכלל בקבוצה נמוך ממספר הכניסות למועדון הנקוב כאן.

80. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר את הקבוצה בכל דרך אחרת, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין.

6. הסעד המבוקש

81. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו מניעה קבוע כנגד הנתבעות, האוסר עליהן לקבוע את תנאי הכניסה למועדון ו/או את מחיר כרטיס הכניסה תוך הפליה על בסיס מין.

82. כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לכל חבר בקבוצת התובעים פיצוי כספי כדלקמן:

82.1. בגין גביית תשלום ביתר, בניגוד לחוק איסור הפליה, על הנתבעות לשלם לכל חבר בקבוצת התובעים פיצוי בגובה ההפרש בין מחיר כרטיס הכניסה לגבר ומחיר כרטיס הכניסה לאישה, במועד בו רכש אותו חבר קבוצה כרטיס כניסה. על בסיס הנתונים הנזכרים לעיל בדבר היקף הקבוצה, מעריך המבקש את סך סכום הפיצוי לקבוצה כולה בשיעור כולל של 16,380,000 ש"ח.

82.2. בגין נזק לא ממוני שנגרם לחברי הקבוצה בגין עגמת הנפש והפגיעה בכבוד האדם, על הנתבעות, פיצוי בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד, וזאת בהתאם לסמכות בית המשפט הנכבד על פי הוראות סעיף 5(א) לחוק איסור הפליה, הקובע כי עוולה על פי חוק זה הינה עוולה, עליה חלות הוראות פקודת הניזקין [נוסח חדש].

7. סוף דבר

83. לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר את הגשת התובענה הייצוגית ולהורות כמבוקש בכותרת בקשה זו.

84. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיבה בהוצאות שכר הבקשה וכן בתשלום שכר טרחת באי כוח המבקש בצירוף מע"מ כדין.

85. המבקש ערך בדיקה בפנקס התובענות הייצוגיות. בהתאם לממצאי בדיקתו לא הוגשה עד עתה תובענה ייצוגית בעניין זה.

86. עובדות בקשה זו נתמכות בתצהיר מטעם המבקש מר נדב לחט.

87. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה זו.

מנחם אברמוביץ, עו"ד
המבורגר עברון ושות'
ב"כ המבקש